

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายเจริญ ภัคดีธนากุล ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๑๕/๒๕๕๓

วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๕

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๘ หรือไม่

ความเห็น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๘ บัญญัติให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นทบบัญญัติในหมวด ๑๑ องค์กรตามรัฐธรรมนูญ อยู่ในส่วนที่ ๒ องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ อันหมายถึงองค์กรที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้มีขึ้นและมอบหมายอำนาจหน้าที่ไว้ในรัฐธรรมนูญ เจตนารมณ์ของบทบัญญัติดังกล่าวมุ่งหมายที่จะเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการประเทศ ตั้งอยู่บนพื้นฐานความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง เป็นสำคัญ โดยที่มาตรา ๒๕๘ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง วรรคสอง บัญญัติให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอื่นที่มีกฎหมายบัญญัติก่อนพิจารณาประกาศใช้ วรรคสาม ได้บัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบ ที่มา อำนาจหน้าที่ และการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ และวรรคสี่ บัญญัติให้มีสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

ส่วนพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖ เป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยให้มีคณะกรรมการ

สรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวน ๒๑ คน ขึ้นเพื่อทำหน้าที่พิจารณา
สรรหาสมาชิก กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการสรรหาสมาชิก วิธีการตรวจสอบคุณสมบัติผู้ได้รับการเสนอชื่อ
เป็นสมาชิก คณะกรรมการสรรหาสมาชิกดังกล่าว ประกอบด้วย ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติเป็นประธานคณะกรรมการจากภาครัฐ สรรหาจากปลัดกระทรวงทุกกระทรวง
ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือจำนวน ๔ คน คณะกรรมการจากภาคสถาบันการศึกษาจำนวน ๔ คน
สรรหาจากอธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือ ๓ คน
และอธิการบดีของสถาบันราชภัฏและสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือ ๑ คน
คณะกรรมการภาคสถาบันการผลิตจำนวน ๔ คน คณะกรรมการจากสหภาพแรงงานซึ่งคัดเลือกกันเอง
ให้เหลือจำนวน ๑ คน คณะกรรมการภาคองค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหากำไรจำนวน ๔ คน
และคณะกรรมการภาคสื่อมวลชน จำนวน ๓ คน บทบัญญัติดังกล่าวกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ
เลือกผู้ที่จะเข้ามาทำหน้าที่เป็นกรรมการสรรหาอย่างเป็นอิสระแก่กัน ทั้งให้มีที่มาจากหลายภาคส่วน
ก็เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการที่จะกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
ให้สามารถสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคมในมิติต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่แนวทางการแก้ไขได้อย่างเป็นรูปธรรม
อันเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้มีขึ้น
และมอบอำนาจไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ โดยตรง หาได้มีสาระที่ขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติดังกล่าว
ของรัฐธรรมนูญแต่ประการใดไม่

อาศัยเหตุผลข้างต้นนี้ จึงเห็นว่า พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
มาตรา ๒๕๘

นายเจริญ ภัคดีธนากุล

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ